

Publicerad 2016-02-03 19:31 av örn

Tillägnad min gode vän

Jag och min gode vän Ilya brukade träffas varje torsdagskväll på en sunkig liten kvarterskrog i en av arbetarklassens förorter i Moskva.

Dit gick man för att dränka verkligheten med en hel del vodka och en mager bit mat.

Stämningen var alltid hög, bra som dålig.

Under en kväll kunde man se människor gå igenom alla livets faser.

Jag såg floder av tårar, män som slogs för sitt ord och de som slogs för någon annans, hörde skratt som fick all tvivel att fly, glas som krossades mot golvet och stupfulla själars sånger om kärlek o hat.

Det jag skådade där var minst sagt bisarrt och ibland skrämmande men jag hade aldrig tidigare sett något som var så äkta, det va vackert!

En kväll då vi satt vid vårt vanliga bord kom ett gäng vilsna amerikanska turister in genom dörren, de hörde att jag talade engelska och bad om att få slå sig ned en stund.

Vi drack , vi konverserade.

Jag minns inte hur vi kom in på ämnet men någon i sällskapet undrade vad alla ville åstadkomma med sina liv, vilka mål vi hade och vart vi ville nå.

Vi gick i en ring runt bordet och svarade en och en.

Våra svar var snarlika, något i stil med

"Jag vill avsluta mina studier, se mig runt lite i världen, ha ett bra jobb, träffa mitt livs kärlek, skaffa barn, slippa oroa mig för pengar, ha ett fint hem, jag vill vara lycklig.

Den enda som inte svarat än var Ilya.

Vi trodde alla att han däckat då han var väldigt berusad men plötsligt tog han till orda!

Jag vill känna hur det känns att äga allt

sedan vill jag äga mindre än inget

Jag vill känna kärlek så stark att jag går under

vill hata, se världen täckt med blod

Jag vill vara den lyckligaste mannen i världen

den olyckligaste varelsen på vår jord

Krossas av berg och sväva på moln

Jag vill känna på allt universum har att erbjuda

Mitt hjärta ska frodas och det ska brista

Efter det vet jag vad ärlig lycka är

då har jag perspektiv

vet vad som är viktigt i livet

jag har funnit min balans

endast då kan jag dö tillfreds.

Amerikanerna förstod såklart inte ett ord av vad Ilya sa, eftersom de inte talade ryska.

En full man som satt o skrek var allt de såg.

De lämnade oss strax därefter.

Jag kommer alltid minnas min gode väns ärlighet och passion.
Våra konversationer satte sina spår.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren örn med Poeter.se id #48373 innehar upphovsrätten